

Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

► **B**

DECYZJA KOMISJI
z dnia 16 czerwca 2008 r.

w sprawie utworzenia Komitetu Doradczego ds. Równości Szans dla Kobiet i Mężczyzn

(Wersja skodyfikowana)

(2008/590/WE)

(Dz.U. L 190 z 18.7.2008, s. 17)

zmieniona przez:

Dziennik Urzędowy

	nr	strona	data
► <u>M1</u> Rozporządzenie Komisji (UE) nr 519/2013 z dnia 21 lutego 2013 r.	L 158	74	10.6.2013

DECYZJA KOMISJI**z dnia 16 czerwca 2008 r.****w sprawie utworzenia Komitetu Doradczego ds. Równości Szans dla
Kobiet i Mężczyzn****(Wersja skodyfikowana)****(2008/590/WE)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a także mając na uwadze,

co następuje:

- (1) Decyzja Komisji 82/43/EWG z dnia 9 grudnia 1981 r. w sprawie utworzenia Komitetu Doradczego ds. Równości Szans dla Kobiet i Mężczyzn⁽¹⁾ została kilkakrotnie znacząco zmieniona⁽²⁾. W celu zapewnienia jej jasności i zrozumiałości należy ją zatem skodyfikować.
- (2) Równość kobiet i mężczyzn jest niezbędnym składnikiem ludzkiej godności i demokracji oraz stanowi fundamentalną zasadę prawa wspólnotowego, jak również praw konstytucyjnych i ustawowych państw członkowskich, a także międzynarodowych i europejskich konwencji.
- (3) Stosowanie w praktyce zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn musi zostać poparte lepszą współpracą oraz wymianą poglądów i doświadczeń pomiędzy tymi organami, które w państwach członkowskich ponoszą szczególną odpowiedzialność za wspieranie równości szans, a Komisją.
- (4) Całkowite wprowadzenie w życie dyrektyw, zaleceń i uchwał przyjętych przez Radę w dziedzinie równych szans może zostać znacząco przyśpieszone w wyniku wsparcia przez instytucje krajowe mające do dyspozycji sieć ośrodków informacji specjalistycznej.
- (5) Przygotowanie i wprowadzenie w życie środków wspólnotowych dotyczących zatrudnienia kobiet, poprawa sytuacji kobiet pracujących na własny rachunek oraz pracujących w rolnictwie, jak również wspieranie równości szans, wymaga bliskiej współpracy z właściwymi instytucjami w państwach członkowskich.
- (6) W związku z tym konieczne są ramy instytucjonalne w celu regularnych konsultacji z tymi instytucjami,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Niniejszym Komisja ustanawia Komitet Doradczy ds. Równości Szans dla Kobiet i Mężczyzn, zwany dalej „Komitetem”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 20 z 28.1.1982, s. 35. Decyzja ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1792/2006 (Dz.U. L 362 z 20.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Zob. załącznik I.

▼B*Artykuł 2*

1. Komitet wspiera Komisję w formułowaniu i wprowadzaniu w życie działań Wspólnoty mających na celu promowanie równych szans kobiet i mężczyzn oraz wspomaga trwałą wymianę doświadczeń, projektów działań i praktyk między państwami członkowskimi a różnymi zaangażowanymi jednostkami.

2. Aby osiągnąć cele wymienione w ust. 1, Komitet:

a) wspiera Komisję w rozwijaniu instrumentów kontroli, oceny i rozpowszechnianiu informacji o rezultatach środków podjętych na poziomie wspólnotowym w celu promowania równych szans;

b) przyczynia się do wprowadzenia w życie programów działań Wspólnoty w tym zakresie, przede wszystkim poprzez analizowanie wyników i sugerowanie poprawy przedsięwziętych środków;

c) przyczynia się, poprzez wydawanie opinii, do przygotowania corocznego sprawozdania Komisji na temat postępów poczynionych w kierunku osiągnięcia równych szans kobiet i mężczyzn;

d) zachęca do wymiany informacji na temat środków podjętych na wszystkich poziomach w celu promowania równych szans i w miarę potrzeb przedstawia propozycje podejmowania możliwych działań uzupełniających;

e) wydaje opinie lub przedkłada Komisji sprawozdania, na jej wniosek bądź z własnej inicjatywy, w każdej sprawie mającej związek z promowaniem równych szans we Wspólnocie.

3. Procedury przekazywania opinii i sprawozdań Komitetu są określone w porozumieniu z Komisją. Mogą zostać opublikowane jako załącznik do corocznego sprawozdania Komisji na temat równych szans kobiet i mężczyzn.

Artykuł 3

1. Komitet składa się z ►**M1** 70 ◀ członków, w tym:

a) po jednym przedstawicielu z ministerstw lub instytucji rządowych każdego państwa członkowskiego, odpowiedzialnych za promowanie równych szans; przedstawiciele są powoływani przez rządy każdego z państw członkowskich;

b) po jednym przedstawicielu każdego państwa członkowskiego z państwowych komitetów lub instytucji utworzonych na podstawie decyzji urzędowej, mających szczególną odpowiedzialność w zakresie równości szans kobiet i mężczyzn w poszczególnych sektorach; w przypadku gdy istnieje kilka komitetów lub instytucji zajmujących się tymi sprawami w państwie członkowskim, Komisja określa, która instytucja, przez swoje cele, strukturę, reprezentatywność i stopień

▼B

niezależności, ma najodpowiedniejsze kwalifikacje, aby być reprezentowana w Komitecie; każde państwo nieposiadające takich komitetów jest reprezentowane przez członków instytucji uważanych przez Komisję za pełniące obowiązki analogiczne; przedstawiciele są powoływani przez Komisję, działającą na podstawie wniosku odpowiedniego krajowego komitetu lub instytucji;

- c) siedmiu członków reprezentujących organizacje pracodawców na poziomie Wspólnoty;
- d) siedmiu członków reprezentujących organizacje pracowników na poziomie Wspólnoty.

Przedstawiciele są powoływani przez Komisję, działającą na wniosek partnerów społecznych na poziomie Wspólnoty.

2. Dwóch reprezentantów Europejskiego Lobby Kobiet uczestniczy w spotkaniach jako obserwatorzy.

3. Przedstawiciele organizacji międzynarodowych i zawodowych oraz inne zrzeszenia przedstawiające właściwie umotywowane wnioski do Komisji mogą otrzymać status obserwatorów.

Artykuł 4

Każdy członek Komitetu posiada zastępcę, powoływanego na zasadach określonych w art. 3.

Zastępca, z zastrzeżeniem art. 7, bierze udział w posiedzeniach Komitetu i uczestniczy w jego pracach, tylko jeżeli nieobecny jest członek, którego zastępuje.

Artykuł 5

Kadencja członków Komitetu trwa trzy lata i jest odnawialna.

Po upływie okresu trzyletniego członkowie Komitetu pełnią swoje obowiązki do czasu powołania następców lub do czasu odnowienia ich mandatu.

Kadencja członka upływa przed upływem trzech lat w przypadku rezygnacji, ustania członkostwa w organizacji, którą reprezentuje, lub w przypadku śmierci. Kadencja członka może również zostać skrócona, jeżeli organizacja, która go nominowała, wnosi o jego zastąpienie.

Zmiana członkostwa w trakcie kadencji obejmuje okres do jej zakończenia. Procedury przewidziane w art. 4 stosuje się odpowiednio.

Z tytułu wykonywania swoich obowiązków członek Komitetu nie otrzymuje wynagrodzenia; zgodnie z obowiązującymi przepisami administracyjnymi Komisja pokrywa koszty podróży i utrzymania związane z posiedzeniami Komitetu oraz grup roboczych utworzonych na podstawie art. 8.

Artykuł 6

Komitet wybiera spośród swoich członków przewodniczącego na jednoroczną kadencję. Wyboru dokonuje się większością dwóch trzecich głosów obecnych członków; jednakże wymagane jest oddanie co najmniej połowy wszystkich możliwych głosów.

▼B

Tą samą większością głosów i na takich samych warunkach wybiera się dwóch wiceprzewodniczących. Przewodniczący i wiceprzewodniczący pochodzą z różnych państw członkowskich. Wiceprzewodniczący są zobowiązani do zastąpienia przewodniczącego, gdy ten jest nieobecny. Stanowią oni Biuro Komitetu, które zbiera się przed każdym spotkaniem Komitetu.

Komisja organizuje prace Komitetu w ścisłej współpracy z przewodniczącym. Projekt porządku spotkań Komitetu jest ustalany przez Komisję w porozumieniu z przewodniczącym. Sekretariat Komitetu jest powoływany przez Wydział Równości Szans Komisji. Protokoły z posiedzeń są sporządzane przez Komisję i przedstawiane Komitetowi do zatwierdzenia.

Artykuł 7

Przewodniczący może zapraszać do wzięcia udziału w posiedzeniach Komitetu ekspertów, którymi są osoby posiadające wyjątkowe kwalifikacje w sprawach będących przedmiotem obrad.

Eksperti biorą udział jedynie w tych pracach, do których zostali zaproszeni.

Artykuł 8

1. Komitet może tworzyć grupy robocze.
2. Przygotowując stanowiska, Komitet może zlecić sprawozdawcy lub ekspertowi z zewnątrz zadanie opracowania sprawozdań w zgodzie z procedurami, które zostaną określone.
3. Jeden lub więcej z członków Komitetu może uczestniczyć jako obserwatorzy w pracach innych komitetów doradczych Komisji, stosownie informując o tym Komitet.

Artykuł 9

Stosowanie środków przewidzianych w ramach artykułów 7 i 8 mających konsekwencje finansowe dla budżetu Wspólnot Europejskich, wymaga przedłożenia ich Komisji celem uzyskania uprzedniej akceptacji i środki te powinny być wprowadzane w życie zgodnie z obowiązującymi przepisami administracyjnymi.

Artykuł 10

Posiedzenia Komitetu zwołuje Komisja i odbywają się one w jej siedzibie. Posiedzenia Komitetu odbywają się co najmniej dwa razy w roku.

Artykuł 11

Obrady Komitetu dotyczą opinii, o które wnosi Komisja, lub opinii, które Komitet wydaje z własnej inicjatywy. Sesje Komitetu nie kończą się głosowaniem.

Komisja, wnosząc o opinię Komitetu, może wyznaczyć termin, w jakim opinia ma zostać wydana.

▼B

Poglądy wyrażone przez różne grupy reprezentowane w Komitecie są odnotowywane w protokołach, które są przekazywane Komisji.

W przypadku gdy wymagana opinia została uzgodniona jednogłośnie przez Komitet, przedstawia on projekt wspólnych konkluzji, który jest załączany do protokołu.

Artykuł 12

Z zastrzeżeniem art. 287 Traktatu, członkowie Komitetu są zobowiązani do nieujawniania informacji uzyskanych w trakcie prac w ramach Komitetu lub grup roboczych, jeżeli zostali poinformowani przez Komisję, że wymagana przez nią opinia lub kwestia do rozstrzygnięcia dotyczy sprawy mającej charakter poufny.

W takich przypadkach udział w posiedzeniach biorą tylko członkowie Komitetu oraz przedstawiciele departamentów Komisji.

Artykuł 13

Decyzja 82/43/EWG traci moc.

Odesłania do uchylonej decyzji należy odczytywać jako odesłania do niniejszej decyzji, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

▼B

ZAŁĄCZNIK I

Uchylona decyzja i wykaz jej kolejnych zmian

Decyzja Komisji 82/43/EWG
(Dz.U. L 20 z 28.1.1982, s. 35).

Akt przystąpienia z 1985 r., załącznik I pkt VIII.12
(Dz.U. L 302 z 15.11.1985, s. 209).

Akt przystąpienia z 1994 r., załącznik I pkt IV.C
(Dz.U. C 241 z 29.8.1994, s. 115).

Decyzja Komisji 95/420/WE
(Dz.U. L 249 z 17.10.1995, s. 43).

Akt przystąpienia z 2003 r., załącznik II pkt 11.4
(Dz.U. L 236 z 23.9.2003, s. 585).

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1792/2006
(Dz.U. L 362 z 20.12.2006, s. 1).

Wyłącznie w zakresie odesłania do
decyzji 82/43/EWG w art. 1 ust. 2
tiret szóste oraz w załączniku pkt
9.1.

ZALĄCZNIK II

Tabela korelacji

Decyzja 82/43/EWG	Niniejsza decyzja
Artykuł 1 i 2	Artykuł 1 i 2
Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)	Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy lit. a)
Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy lit. b)	Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy lit. b)
Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) tiret pierwsze	Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy lit. c)
Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) tiret drugie	Artykuł 3 ust. 1 akapit pierwszy lit. d)
Artykuł 3 ust. 1 akapit drugi	Artykuł 3 ust. 1 akapit drugi
Artykuł 3 ust. 2 i 3	Artykuł 3 ust. 2 i 3
Artykuł 4 zdanie pierwsze	Artykuł 4 akpit pierwszy
Artykuł 4 zdanie drugie	Artykuł 4 akapit drugi
Artykuły 5–12	Artykuły 5–12
Artykuł 13	—
—	Artykuł 13
—	Załącznik I
—	Załącznik II